

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

Avctoris In S. Kiliani Franconiæ Apostoli Vitam, Et Martyrivm, Præfatio Ad
Reverendvm Anmodvm Et Cl. Dominvm D. Ioannem Wilhelmvm
Gantzhornivm Franconem, noui Monasterij Decanum, I. V. D. inclytæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64132)

AVCTORIS
IN S. KILLIANI
FRANCONIAE APOSTO-
LI VITAM, ET MAR-
TYRIVM,

PRÆFATIO

AD REVERENDVM AD-
MODVM ET CL. V. DOMINVM
D. IOHANNEM WILHELMVM GANTZHORNIVM
Franconem, noui Monasterij Decanum, I. V. D.
inclytæ Academiæ VVirceburgensis
Procancellarium, &
Exrectorem.

Vit quondam admo-
dum Reuerende Domine Decane,
apud Athenienses, eius, à quo vnā
in ciuitatem, è varijs, sparsisq; At-
ticæ locis, congregati erant; grauif-
sima quondam Thesei memoria,
sic, vt delubra ei complura erigerent; eius quotannis
festa, quæ Thesea vocabantur, studiosissimè agerent:
eiusq; sepulchrum seruis, & ijs, qui potentiorum iniu-
rias vererentur; asylum decernerent; ei quotmensi-

*Plutarchus
in Theseo.*

Sermon: 13.
de sanctis.

Epist. 199.

Hom: 3. in I.
Cor.

bus sacrificarent: ipsos qui eum expinxissent, Pictores Silanium, & Parrhasium venerentur, eius denique pædagogo Connidæ, arietem, Theseorum pridie, immolarent. Qua in re nemo quidem Christianus, ea quæ è Gentili errore proficiscebantur, templa, & sacrificia homini facta probabit. mortali ascriptam diuinitatem laudabit nemo. quæ tamen è limpidissimis naturæ fontibus manant, grati in eum, qui benè de ipsis meritus erat; animi symbola; quis laude ac imitatione digna non censeat? Potissimum verò nostras in prouincias, ac vrbes insignia eorum mihi merita videntur, qui è varijs, & perniciosissimis idololatriæ nos erroribus vnam ad veritatem vocarunt: cœlestis Hierusalem ciues effecerunt: vnius, veri que Dei præcones, & sacrosanctæ IESV CHRISTI Domini, & saluatoris nostri fidei apostoli extiterunt. *Cunctorum vt ait S. Augustinus, licet dilectissimigloriosas martyrum passiones, quos distincta regionibus loca meruerunt; vna fides faciat omnibus indiscreto honore venerabiles: propriam tamen sibi in hoc venerationis obsequio vendicant dignitatem, qui Ecclesiam Dei, & documentis, præ ceteris erexerunt, & patrocinijs adiuuerunt.* Quantum enim antecellit corpori animus, tantum quæ in hunc, ijs quæ in illud conferuntur beneficia, meliora, & præstantiora sunt. *Si, quemadmodum idem Augustinus dicit, habet in cælo magnum locum panis fractus esurienti, quantum locum ibi habere credenda est misericordia, qua homo eripitur diabolo, tanquam leoni rugienti, & quem deuoret, inquirenti? Non est, sicuti affirmat S. Chrysostomus, quidquã, non est vllum vllius rei precium, quod cum anima conferri possit: ne mundus hic quidem vniuersus. ideo q̃, etiã si decem numo-*

PRÆFATIO.

rū millia pauperibus dares, nihil eiusmodi efficeres, cuiusmodi efficit, qui vel vnā animam conuertit. Qui enim preciosum educit, ex vili, is, ait Dominus, erit tanquam os meū.

Jeremia 15.

Hinc & D. Apostolus. *Qui benè præsumt presbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo & doctrina, vt rectè olim scripserit Plutarchus; multo iustius Thesei antè nominati pædagogo, quam eius pictoribus honorem haberi. Et rursus alibi Paulus in hanc sententiā; Mementote præpositorum vestrorū, qui vobis locuti sunt verbum Dei, quorum intuentes exitum conuersationis, imitami fidem.*

1. Tim. 5. cap. loco cit.

In hisce verò præpositis, magistris, & doctoribus, quorum egregius in cœlesti diuinarum rerum doctrina, & propagatione labor exitit; non infimas tenet S. Kilianus, qui admirabili Zelo incensus, è remotissima Occidentis Insula, cognatis, amicis, bonis, patria, cæterisque omnibus, quæ hominum vincire animos solent; posthabitis, hanc in Franciam Orientalem, longis, & periculosis, terra, marique itineribus deuenit: Herbipolitanae huic ciuitati sanctissimam CHRISTI IESU fidem annunciauit: è densissimis idolorum tenebris ad salutarē veritatis lucem Francos maiores nostros adduxit: eaque Christianæ religionis fundamenta iecit, suoque ipsius sanguine constabiliuit, quæ Diuo postea Burchardo ad laborante, in miram altitudinem surrexerunt: totam in prouinciam sese dilatarunt: & deinceps, ad hodiernum vsque diem, vario licet hæreticorum impetu appetita, fraude, doloque multiplici tentata, non nihil etiam euersa, & labefactata: felicissimè tamen constantissimèque vel omnino manserunt: vel *optimorum; qui sanctam eiusdem S. Kiliani sedem, memoria nostra, te-*

Heb. 13.

nuerunt;

PRÆFATIO.

nuerunt; Episcoporum cura, & studio restaurata & corroborata sunt. Vt verò melius, certiusque omnia quæ de Sancto nostro dicenda sunt; intelligantur, ipsam eius, prout, ex antiquis manu scriptis voluminibus, à religioso, & admodum docto viro Laurentio Surio Carthusiano, edita est; historiam nostris hic insertā primò legere oportebit. in quam Notationes istas Tibi admodum Reuerende Domine Decane, vt inscriberem, fecit perspecta mihi Tua in Societatis nostræ Collegium beneuolentia; in egentes & exteros humanitas; in Herbipolitanam Ciuitatem inclytamque ipsius Academiam, quarū vtramque dilexi semper & obseruauui; propensio; ac in lucubratiunculam hanc meam studium & amor, dum, è manuscriptis Codicibus, si, præter Loterbechemsem, de quo infra; quidpiam suppeditasset, perlibenter communicasses: Demum verò etiā excellens illa Tua ea in æde perantiqua, dignitas, quam sanctissimi huius Apostoli Kiliani hospitium nobilitauit, sanguis purpurauit, mors immortalitati consecrauit. Nunc tua R. D. cum toto suo admodum præclaro, & mihi semper colendo Canonorum cœtu, VALEAT & VIVAT in Domino, plurimum.

Prolo-